

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 13. lipca 1906.

Treść: (№ 134—136.) 134. Rozporządzenie, dotyczące zmiany §§ 6 i 9 rozkładu nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. marca 1897. — 135. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia przedażni sądowej w Ostrawie Morawskiej. — 136. Rozporządzenie, zawierające zmianę rozporządzenia ministeryjnego z dnia 3. kwietnia 1903 — dotyczącego powoływanego członków do zarządów giełd rolniczych — co do giełdy produktów rolnych w Wiedniu.

134.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z c. k. wspólnem Ministerstwem wojny, Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem rolnictwa z dnia 28. czerwca 1906,

dotyczące zmiany §§ 6 i 9 rozkładu nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p.

Nr. 80.

Na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 20. kwietnia 1906 postanawiam w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, tudzież Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem rolnictwa, że z końcem roku szkolnego 1905/06 zniesione zostają §§ 6 i 9 ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80, rozkładu nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, co do przyjmowania doktorów wszech nauk lekarskich na kończący się w dwóch latach kurs nauk weterynarskich i co do przypuszczania ich do świ-

szych egzaminów celem uzyskania dyplomu weterynarskiego.

Wspomniane §§ 6 i 9 mają brzmieć na przyszłość, jak następuje:

§ 6.

Okres trwania kursu nauk weterynarskich wynosi cztery lata czyli ósm półroczu.

Czy i o ile półroczu, odbyte prawidłowo na krajowym lub zagranicznym wydziale medycznym albo na kursie nauk przyrodniczych wydziału filozoficznego lub technicznej albo innej szkoły głównej, mogą być policzone w miejsce jednego albo więcej półroczu kursu weterynaryi, ewentualnie w miejscu pojedynczych obowiązkowych przedmiotów tego kursu (§ 8), rozstrzyga w każdym pojedynczym wypadku Minister wyznań i oświaty, po wysłuchaniu grona profesorów dotyczącej głównej szkoły weterynarskiej.

§ 9.

W razie policzenia zwyczajnym słuchaczom weterynaryi na podstawie § 6 (ustęp drugi) jednego lub więcej półroczu oznaczonych tam studyów uniwersyteckich lub akademickich, wyznacza zarazem po wysłuchaniu grona profesorów Minister wyznań i oświaty, które obowiązkowe przedmioty rozkładu nauk weterynarskich mogą być takim słuchaczom

policzone, względnie których obowiązkowych przedmiotów i w jakim porządku na półroczech weterynarskich, na które jeszcze mają uczeszczać, mają oni słuchać, aby być przypuszczonymi do egzaminów ścisłych celem uzyskania dyplomu weterynarskiego (§ 21).

Tacy słuchacze mają się jednak także poddać egzaminom postępu, przepisany w §§ 11 do 19 dla przyjęcia na II., względnie na III. rok kursów weterynarskich.

Bienerth wlr.

Auersperg wlr.

Marchet wlr.

135.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. lipca 1906,

dotyczące ustanowienia przedażni sądowej
w Ostrawie Morawskiej.

Na zasadzie artykułu XLI. ustawy wprowadzającej Ordynację egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78), rozporządza się w myśl §§ 274, ust. 2 i 280, ust. 3 Ordynacji egzekucyjnej, co następuje:

Ustanowienie przedażni sądowej i jej zakres działania.

§ 1.

Do sprzedaży ruchomości fizycznych, sądownie zajętych, znajdujących się na obszarze gminy miasta Ostrawy Morawskiej, ustanawia się publiczny lokal licytacyjny (przedażnią sądową).

Przedażnia sądowa podlega kierownictwu i nadzorowi c. k. Sądu powiatowego w Ostrawie Morawskiej.

Służbę i tok czynności w przedażni normuje instrukcja zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

§ 2.

Ruchomości fizyczne, sądownie zajęte, znajdujące się na obszarze innych gmin, należących do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Ostrawie Morawskiej, wolno pozbywać w przedażni, jeżeli sprze-

daży w przedażni domaga się popierający wierzytel lub dłużnik.

§ 3.

W przedażni można nadto sprzedawać:

1. ruchomości fizyczne, znajdujące się na obszarze okręgu sądowego Ostrawa Morawska, które należą do masy konkursowej, jeżeli postępowanie konkursowe toczy się w sądzie swojskim a sprzedaż ma się odbyć sposobem przepisany w postępowaniu egzekucyjnem (§§ 142, 145 ust. konkurs.);

2. ruchomości fizyczne, znajdujące się na obszarze okręgu sądowego Ostrawa Morawska, których sprzedaż sądowa nastąpić ma po myśli §§ 145 do 148 i 269 cesarskiego patentu z 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208, na żądanie lub zarządzenie sądu spadkowego (opiekuniczego) albo na żądanie komisarza sądowego, któremu sprzedaż poruczono;

3. sądownie zajęte ruchomości fizyczne, nadsyłane c. k. Sędziowi powiatowemu w Ostrawie Morawskiej w celu sprzedania przez licytację lub z wolnej ręki (§§ 268 i 274 O. e. i §§ 390 i 393 reg.).

§ 4.

Od przyjęcia i sprzedaży w przedażni sądowej wyłączone są:

- a) przedmioty zapalne i łatwo wybuczające;
- b) przedmioty pochodzące z inieszkań, w których panują lub panowały choroby zakaźne, dopóki mieskania te nie przejdą przepisanej dezinfekcji;
- c) przedmioty zanieczyszczone lub robactwem obsiadłe, dopóki nie zostaną oczyszczone;
- d) przedmioty, do których pomieszczenia, choćby tylko częściowego, lokal przedażni nie wystarcza (np. wielkie składy towarów, większe maszyny itp.);
- e) przedmioty ulegające rychletemu zepsuciowi i z reguły także żywe zwierzęta.
- f) przedmioty ze złota i srebra, które oznaczone są naśladowaną albo falszowaną cechą urzędową albo na których prawdziwa cecha jest nalutowana lub wlutowana albo też które nie w widoczy i łatwo oddzielić się dający sposób połączone są z obcymi częściami, jak żelazo, miedź, ołów, podlejszy lut złotniczy, kit żywiczy itp. z wyjątkiem podkładu, koniecznego do utrzymania kształtu przedmiotu (kontermalia). Nieocechowanych przedmiotów ze

złota i srebra nie można w drodze dobrowilnej licytacji w sprzedąni sprzedawać. (Rozporządzenie z dnia 12. sierpnia 1901, Dz. rozp. Min. spr. Nr. 28).

Sprzedaż w sprzedąni sądowej.

§ 5.

Czy sprzedaż ma odbyć się w sprzedąni sądowej, o tem stanowi Sąd egzekucyjny (c. k. Sąd powiatowy w Ostrawie Morawskiej, §§ 272, ustęp 1, 274 i 289 Ord. egz.). Z zastrzeżeniem wyjątku, wynikającego z §§ów 2 i 3, l. 2, sprzedaż w sprzedąni może być zarządzona z urzędu lub na wniosek strony.

Co do sprzętów domowych i wszelkich takich rzeczy, których wartość jest nader mała w stosunku do kosztów, jakich wymagałby transport do sprzedąni i ewentualny transport powrotny, można zarządzić sprzedaż w sprzedąni tylko w takim razie, jeżeli przysławienie i odstawa uskutecznić się dadzą przy sposobności transportu innych przedmiotów — bez kosztów lub kosztem nieznacznym (§ 281 Ord. egz.).

§ 6.

W sprzedąni odbywa się sprzedaż przez licytację. Licytacja odbywać się może według mas egzekucyjnych (konkursowych) lub według grup przedmiotów, tak, że przedmioty tego samego rodzaju, należące do różnych mas, można licytować równocześnie, lecz każdy z osobna. W tym ostatnim przypadku co do każdej masy spisać należy osobny protokół.

Do licytowania pewnych grup przedmiotów tego samego rodzaju można z góry wyznaczyć poszczególne dni każdego tygodnia lub miesiąca.

§ 7.

Wyznaczając termin licytacji, można zamiast godzin rozpoczęcia podać przeciąg czasu, w którym licytacja ma się odbyć, na przykład: we czwartek dnia . . . . . między godziną 3 a 6. popołudniu wystawione zostaną na sprzedaż w drodze licytacji itd.

§ 8.

Przedmioty, za które na licytacji w sprzedąni nie ofiarowano kwoty dorównywającej cenie wywołania, można w sprzedąni sprzedawać z wolnej ręki, jeżeli jest nadzieję, że się uzyska przy takiej

sprzedaży cenę wyższą, niż kwota ofiarowana przy licytacji (§ 280, ust. 2 i 3 Ord. egz.). Nie stanowi przytem różnicy, czy najwyższa cena za przedmiot taki przy licytacji ofiarowana dosięgła najniższej dopuszczalnej granicy (§ 277 Ord. egz.), czy też jest od niej niższą. W razie sprzedaży z wolnej ręki nie wolno sprzedawać rzeczy poniżej połowy wartości szacunkowej; gdy zaś najwyższa cena przy licytacji ofiarowana przenosi połowę wartości szacunkowej, nie wolno rzeczy sprzedawać poniżej tej ceny ofiarowanej.

Zarządzając sprzedaż w sprzedąni, winien sąd egzekucyjny orzec na wniosek strony lub z urzędu, czy w danym razie, w myśl pierwszego ustępu, należy przedmioty w sprzedąni z wolnej ręki sprzedawać. Na wniosek strony można orzeczenie to wydać i później; wniosek taki podać jednak należy do sądu egzekucyjnego najpóźniej w przededniu licytacji.

Zezwalając na sprzedaż z wolnej ręki w sprzedąni, winien sąd egzekucyjny oznaczyć zawsze także cenę, poniżej której przybicie tych przedmiotów przy licytacji nastąpić nie może.

§ 9.

Co do przedmiotów, w celu sprzedaży z wolnej ręki Sądowi powiatowemu w Ostrawie Morawskiej nadsyłanych i w sprzedąni sprzedawanych (§ 3, l. 3), obowiązują przepisy §u 268 Ord. egz. Przepis §u 8, ustępu 1 niniejszego rozporządzenia, dotyczący ceny sprzedażnej, nie ma zastosowania do tego rodzaju sprzedaży z wolnej ręki.

§ 10.

Czas wyznaczony na sprzedaż w sprzedąni z wolnej ręki wynosi z reguły czternaście dni. Sąd powiatowy w Ostrawie Morawskiej może jednak w pojedynczym wypadku czas ten przedłużyć lub skrócić, jeżeli rodzaj przedmiotu lub inne rzeczowe powody za tem przemawiają. W okresie tego czasu należy starać się tak często, jak można, o sprzedanie przedmiotów przez podaż z wolnej ręki przy sposobności innych licytacji.

§ 11.

Tak licytacje jak i sprzedaż z wolnej ręki odbywają się w sprzedąni tylko w dnie powszednie.

§ 12.

Przedmioty, przeznaczone na sprzedaż, dostawić należy do sprzedąni z reguły na trzy, najpóźniej zaś na dwa dni przed dniem licytacji. Kosztowności

i inne wartościowe rzeczy, przechowane w kancelarii sądowej lub w urzędzie depozytowym, dostawić należy do przedażni z reguły dopiero w samym dniu licytacji.

Przedmioty, skądinąd nadesłane, które ma się w przedażni z wolnej ręki sprzedawać, dostawić należy do niej bezwłocznie.

§ 13.

W celu dostawienia i oddania do przedażni odbiera przedmioty organ wykonawczy.

Przeniesienie do przedażni w celu sprzedaży nie jest identyczne z wdrożeniem egzekucyjnego przechowania (§ 259 Ord. egz.); nie należy przetoczyć wniosku o sprzedaż w przedażni uważać za wniosek o egzekucyjne przechowanie, połączony z wnioskiem o sprzedaż egzekucyjną.

§ 14.

Zarządzając sprzedażą w przedażni (§ 5, ust. 1) orzec należy, że organ wykonawczy zabierze zajęte przedmioty w czasie w § 12ym określonym w celu ich sprzedania i odstawi do przedażni.

Późniejszy wniosek o zaniechanie przeniesienia przedmiotów do przedażni wtedy tylko wolno uwzględnić, jeżeli się równocześnie postępowanie sprzedażne lub egzekucyjne zastanawia lub odraza.

Oglądanie przedmiotów w przedażni umieszczonej.

§ 15.

Przedmioty, umieszczone w przedażni, wolno mającym chęć kupna oglądać w ogłoszeniach godzinach urzędowych.

Koszta transportu i przechowania. Ubezpieczenie.

§ 16.

Koszta transportu ponosi na razie państwo a interesowani obowiązani są zwrócić je według taryfy przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej.

Aż do dalszego zarządzenia nie są strony obowiązane zwracać dalszych kosztów, jakie państwo ponosi przez przechowywanie i sprzedaż przedmiotów w przedażni.

Odpowiedzialność za przedmioty do sprzedaży w przedażni przeznaczone spoczywa na państwie od chwili objęcia ich w celu transportu.

Przedmioty, umieszczone w przedażni, muszą być ubezpieczone od ognia; można je według potrzeby także od włamania i kradzieży ubezpieczyć.

Zwrot kosztów transportu.

§ 17.

Koszta transportu (§ 16) stanowią część integralną kosztów sądowej sprzedaży i mają być pomijane § 286, ust. 2 Ord. egz. (§ 288 Ord. egz.) pokryte z ceny przy sprzedaży uzyskanej.

W razie wstrzymania egzekucji lub postępowania sprzedawnego należy koszta transportu ściągnąć od egzekwującego wierzyciela. Jeżeli sprzedaż popiera kilku wierzycieli, natenczas ponoszą oni koszta w stosunku swych wierzytelności, znajdujących pokrycie.

Przy obliczeniu tych kosztów uwzględnia się wierzytelności, znajdujące pokrycie, zawsze tylko w sumie dziesięciu koron lub wielokrotności dziesięciu koron, zaokrąglając ją przytem do najbliższej wyższej wielokrotności. Wierzytelności poniżej dziesięciu koron nie uwzględniasie zupełnie. Obliczenie następuje przez dodanie kapitału, odsetek i kosztów.

§ 18.

Koszta transportu, niewyrównane przez potrącenie z ceny przy sprzedaży uzyskanej, ściągnąć należy w sposób przepisany dla ściągania kosztów komisji sądowych (§§ 104 i nast. Ord. egz.).

Sąd może popierającemu wierzycielowi nakazać złożenie stosownej zaliczki na pokrycie kosztów dostawy i ewentualnej odstawy.

Składowe od przedmiotów nie podjętych przez nabywca.

§ 19.

Nabywca obowiązany jest przedmioty kupione, bez różnicy, czy je przy licytacji czy z wolnej ręki nabył, podjąć natychmiast lub najpóźniej w dzień po licytacji lub po sprzedaży. Od przedmiotów, nie podjętych w czasie właściwym, ma nabywca opłacić składowe od początku drugiego dnia po licytacji lub sprzedaży. Z tą chwilą ustaje odpowiedzialność państwa za przedmiot nabyty (§ 16, ustęp 3). Ponadto ma sąd egzekucyjny prawo oddać te przedmioty trzeciej osobie w przechowanie na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy.

Wysokość składowego oznacza taryfa zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

Odstawa przedmiotów niesprzedanych.

§ 20.

Przedmioty niesprzedane, co do których niema ustawowego powodu do ich dalszego zatrzymania w przedażni, zwrócić należy dłużnikowi (przechowawcy).

Zwrot zarządza się i uskutecznia z urzędu.

Koszta odstawy zapłacić ma wierzyciel egzekwujący (§ 17, ustęp 2 i 3).

Z uskuteczeniem zwrotu ustaje odpowiedzialność państwa (§ 16, ustęp 3).

Przechowanie w przedażni (przechowanie dobrowolne).

§ 21.

W miarę wolnego miejsca można oddawać do przedażni zajęte sądownie ruchomości fizyczne celem wdrożenia ich przechowania. Do takiego przechowania stosują się przepisy § 259 Ord. egz.; przechowanie w przedażni ma to samo znaczenie, co przechowanie w zakładzie stojącym pod publicznym nadzorem.

Przedmioty oznaczone w § 4 wyłączone są od przyjęcia w przechowanie w przedażni.

Przez jaki najdłuższy dopuszczalny przeciąg czasu trwać może to przechowanie, oznaczy peryodycznie na pewien okres czasu z góry i do publicznej poda wiadomości sąd powiatowy w Ostrawie Morawskiej, biorąc względ na przestrzeń wolnego miejsca w przedażni. W wyjątkowych przypadkach może sąd na wniosek strony z ważnych powodów przedłużyć trwanie przechowania.

Za przechowanie takie uiszcza się opłatę. Wysokość opłaty stosuje się do taryfy zatwierdzonej przez Ministerstwo sprawiedliwości. Pod względem ściągania i prawa pierwszeństwa tych opłat i ewentualnej zaliczki obowiązują przepisy §§ 17 i 18 niniejszego rozporządzenia.

Należności za przechowanie, uchylone przed licytacją, ściągnąć należy od egzekwującego wierzyciela po myśli § 18go niniejszego rozporządzenia (§ 259 Ord. egz.).

Pod względem kosztów dostawy (odstawy) przedmiotów do przedażni, stosują się analogicznie przepisy §§ 16, ustęp 1, 17, 18 i 20 tego rozporządzenia.

Postanowienia szczególne o dobrowolnych licytacjach w przedażni.

§ 22.

Zabranie i dostawa (odstawa) przedmiotów wymienionych w § 3, l. 2 do przedażni, przeprowadzenie licytacji jak niemniej przyjęcie i użycie kwoty za nie uzyskanej należy do komisarza sądowego, jeżeli przeprowadzenie licytacji powierzono notariuszowi albo komisarzowi sądowemu. Zresztą mają znaleźć analogiczne zastosowanie zarządzenia wydane co do postępowania egzekucyjnego.

Dostawa (odstawa) uskutecznia się na koszt i niebezpieczeństwo stron interesowanych. Odpowiedzialność za przedmioty do przedażni przyjęte ponosi państwo od chwili oddania ich do przedażni. Przepisy § 19go mają tu zastosowanie.

Początek mocy obowiązującej.

§ 23.

Otwarcie przedażni sądowej w Ostrawie Morawskiej nastąpić ma w dniu 1. października 1906 w Ostrawie Morawskiej, ulica Nowa Nr. 4 i 6.

Moc obowiązująca przepisów w tem rozporządzeniu zawartych rozpoczyna się z dniem ich ogłoszenia.

Klein wr.

136.

Rozporządzenie Ministrów rolnictwa, skarbu i handlu z d. 10. lipca 1906,

zawierające zmianę rozporządzenia ministerialnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 79, — dotyczącego powoływanego członków do zarządów giełd rolniczych — co do giełdy produktów rolnych w Wiedniu.

Na podstawie § 5 ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, zawierającej zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień ustawy z dnia 1. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 67, o organizacji giełd, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Ustęp a) § u 2 rozporządzenia ministeryjnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 79, zmienia się, jak następuje:

„a) co do giełdy produktów rolnych we Wiedniu krajowa rada rolnicza w Arcyksięstwie Austrii poniżej Anizy;“

§ 2.

Mandaty, opróżnione ewentualnie w czasie bieżącego, z dniem 1. stycznia 1906 rozpoczynającego się a z dniem 31. grudnia 1908 kończącego się okresu urzędowania, obsadzać się już będzie na

wniosek krajowej rady rolniczej; począwszy od najbliższego, z dniem 1. stycznia 1909 rozpoczynającego się okresu urzędowania, przedkładać ma krajowa rada rolnicza wnioski co do wszystkich, przez zamianowanie obsadzić się mających mandatów.

§ 3.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem jego ogłoszenia.

Korytowski wlr.

Auersperg wlr.

Fořt wlr.